

Pondelok 9. týždňa v Cezročnom období

Rozjímanie na pondelok 9.
týždňa v Cezročnom období.
Navrhované témy sú:
podobenstvo o vinohradníkoch;
sila služby; Boh nám vždy
dôveruje.

03.06.2024

KRÁTKO PO TOM, ako Ježiš vstúpil do Jeruzalema na oslíkovi, rozpráva príbeh o mužovi, ktorý zveril svoju vinicu robotníkom, aby sa o ňu starali. Keď nastal správny čas, majiteľ poslal niekoľko sluhov, aby

prevzali ovocie, ktoré mu patrilo. Vinohradníci však sluhom ublížili, ba dokonca ich zabili, keď išli okolo. Keď majiteľ videl, ako to dopadlo, rozhodol sa ako poslednú možnosť poslať svojho syna v domnení, že si ho bude vážiť. „Ale vinohradníci si povedali: ‚To je dedič. Podťte, zabime ho a dedičstvo bude naše!‘ Chytili ho, zabili a vyhodili z vinice“ (Mk 12, 7-8).

Týmto podobenstvom Ježiš rozpráva svoj vlastný príbeh a predpovedá, čo sa mu stane. Istým spôsobom chce predvídať to, čo jeho poslucháči o niekoľko dní vnútorne zažijú: voľbu medzi uznaním pravého dediča a jeho vlády, alebo nie. Zákonníci a farizeji ho totiž rýchlo začnú napádať otázkami, aby zistili, či ten, kto im toto podobenstvo rozpráva, je Mesiáš. Aj keď s odstupom toľkých rokov jasne vieme, že tieto Ježišove slová sa týkali jeho samého, predsa si môžeme položiť základnú otázku:

Aký význam má Kristus v mojom živote? Je on Mesiášom, ktorý ma ušetrí od akéhokoľvek modlárstva, alebo v skutočnosti mám možno podvedome iné poradie priorít, ktoré ho nakoniec vyhodia „z vinice“?

„Ak sa nás niekto opýta: ‚Kto je Ježiš Kristus‘, určite povieme to, čo sme sa naučili v katechéze, že prišiel spasíť svet, povieme pravdivé učenie o Ježišovi: je Spasiteľ sveta, Syn Otca, Boh, človek, to, čo recitujeme vo Vyznaní viery (...) Trochu ťažšie bude odpovedať na otázku: ‚Pravda, ale pre teba, kto je Ježiš Kristus?‘“^[1].

.....

JE MOŽNÉ, že veľkou chybou majiteľov viníc bolo, že si túto pôdu prisvojili ako svoju vlastnú. Chceli si privlastniť to, čo im majiteľ plný dôvery dal na starosť. V ich mysliach však nebolo miesto na prácu pre

niekoho iného, ale chceli mať vládu nad tým, čo už začali obrábať, túžili po úplnej samostatnosti nad tým málom, čo mali v správe. Túžili po tom, aby im to patrilo, a neváhali použiť akékoľvek násilie, aby dosiahli svoje vytúžené vlastníctvo.

Hoci sa spočiatku zdalo, že táto stratégia vedie k úspechu, Ježiš im s istou drsnosťou oznamuje koniec, ktorý ich čaká: „Čo teda urobí pán vinice? Príde, vinohradníkov zahubí a vinicu dá iným“ (Mk 12, 9). Okrem toho, že vinohradníci nebudú môcť ovládať vinicu, stratia aj niečo oveľa dôležitejšie; stratia vlastne to, z čoho sa chceli tešiť: samotný život. V duchovnom zmysle ich rozhodnutie vyjadruje, kam vedie otrávená túžba zostať na okraji Ježišovej domácnosti: pripravuje nás o plodnosť, ktorá pochádza z vitálneho spojenia s ním. „Ja som vinič, vy ste ratolesti. Kto ostáva vo mne a ja v ňom, prináša veľa ovocia; lebo bezo mňa nemôžete

nič urobiť. Ak niekto neostane vo mne, vyhodí ho von ako ratolesť a uschne“ (Jn 15, 5-6).

„Ak dovolíme Kristovi, aby kraloval v našej duši,“ povedal svätý Josemaría, „nestaneme sa panovačnými, ale budeme služobníkmi všetkých ľudí. Služba — ako rád mám to slovo! Slúžiť môjmu Kráľovi a kvôli nemu všetkým tým, ktorí boli vykúpení jeho krvou. Keby sme tak my kresťania vedeli slúžiť!“^[2]. Služba nie je popieraním našich záujmov. Ak objavíme jej skutočnú silu, uvedomíme si, že Boh naozaj chce, aby sme sa tešili z vinice.

JEŽIŠ poukazuje na to, že keď sa majiteľ zbaví nájomníkov, „dá vinicu iným“ (Mk 12, 9). Vzhľadom na zlú skúsenosť by bolo možno najrozumnejšie, keby s tým ešte

chvíľu počkal, prípadne aby sa správy ujal sám s niekoľkými rodinnými príslušníkmi a blízkymi priateľmi. On však zostáva presvedčený, že iní sa o jeho vinicu dokážu dobre postarať. Zrada, ktorú utrpel z rúk týchto vinohradníkov, ho neprivedla k strate nádeje.

Z Ježišových slov chápeme, že Boh koná podobným spôsobom. Niekedy sa nám nepodarí urobiť najlepšie rozhodnutia s vinicou, ktorú nám dal; a napriek tomu v nás obnovuje svoju dôveru. Aj keď môžeme byť nestáli vo svojich túžbach a činoch, on je vždy verný, čaká na nás deň čo deň, nech sa deje čokoľvek: jeho láska sa nezmenšuje. Dejiny Cirkvi sú plné svätých, ktorí sa na začiatku svojho života nejakým spôsobom podobali týmto vinohradníkom. Napríklad svätý Pavol bol prenasledovateľom kresťanov a bol presvedčený o svojej pravde. No hneď ako spoznal, že Ježiš je

skutočným majiteľom vinice, stal sa jedným z apoštolov, ktorí budú najplodnejšie šíriť jeho evanjelium: rozhodol sa stať skutočným robotníkom v jeho vinici.

Poznanie, že Boh nám dôveruje, dáva silu našej nádeji. Keď cítime, že hriech sa snaží ovládnuť vinicu, môžeme sa utiekať k Pánovej vernosti. On vždy dodržiava svoj prísľub nekonečnej lásky:

„nespoliehame sa len na svoje úbohé sily, ale na silu a moc Pána“^[3]. Panna Mária nám pomôže spojiť naše úsilie do veľkého projektu služby jej Synovi vo vinici, do ktorej nás povolal.

.....

^[1] František, *Homília*, 25-X-2018.

^[2] Svätý Josemaría, *Íst' s Kristom*, bod 182.

^[3] Javier Echevarría, *Pastiersky list*,
28-XI-1995, bod 11.

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/sk-sk/article/
pondelok-9-tyzdna-v-cezrocnom-
obdobi/](https://dev.opusdei.org/sk-sk/article/pondelok-9-tyzdna-v-cezrocnom-obdobi/) (08.08.2025)